

[Kirsten Jacobsen.]

hvis derfor boligministeren kom som boligminister og sandfærdigt redegjorde for situationen, måtte jeg jo nødvendigvis være enig med boligministeren, og når boligministeren påstår, jeg ikke ville være det, må det jo være, fordi boligministeren forudsætter, at han ikke ville redegøre ærligt for situationen. Det er det, jeg gerne vil have ham til, og det vil jeg gerne spørge ham om han vil gøre.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg forstår ærlig talt ikke, fru Kirsten Jacobsen spildte tid med at komme herop igen, efter at jeg havde sagt, jeg ikke skulle redegøre for dansk boligpolitik.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg vil gerne stille ministeren et par supplerende spørgsmål. Nu drejer konferencen sig også om planlægningsforhold, og jeg vil gerne spørge ministeren, om der vil blive sikret en alsidig belysning af de problemer, der er omkring den danske planlægningslovgivning; det gælder f. eks. en ting som land- og byzoneloven, som jeg mener der er lavet en film om til konferencen. Det er jo en lov, der har løst visse opgaver, men som også har været administreret på en efter min mening skadelig måde, bl. a. er den jo blevet brugt til at søge at kvæle lokalsamfund og genbrugsarbejde; jeg har ikke her tid til at komme med eksempler, men de eksisterer jo desværre. Begge dele er vigtigt for den tredje verdens udvikling, og derfor vil jeg altså gerne spørge ministeren, om disse problemer ikke vil blive skjult, når disse ting bliver fremlagt.

Jeg vil også gerne stille ministeren det spørgsmål, om ministeren vil sikre, at de danske byggeeksportfirmaer og de tilbud, de kan give, vil blive bragt frem fra dansk side på konferencen. Vi har jo en stor tradition fra ingeniørvirksomheders arbejde i udlandet og er godt i gang med at udvikle en parcelhuseksport; derfor vil det nok være væsentligt, om disse ting bliver stærkt fremhævet fra dansk side.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har gennemgået de, ikke film, men lysbilleder, som danner grundlag for det danske oplæg vedrørende også den del, der har

med planlægningslovgivningen at gøre. Jeg kan helt klart give udtryk for, at det er en saglig og sober gennemgang af både de problemer, dansk planlægningslov har givet, og de problemer, dansk planlægningslov har løst.

Jeg kan naturligvis ikke give udtryk for ting, som jeg forstår hr. Brøndlund Nielsen har som opfattelse, da det strider mod opfattelsen hos et flertal i dette folketing, som har vedtaget og styret disse planlægningslove, hvad også hr. Brøndlund Niensens eget parti har været med til.

Vedrørende det sidste spørgsmål kan jeg sige, at denne konference ikke er en konference om byggeeksport, hverken fra Danmark eller fra andre lande, men drejer sig om byggepolitik ud fra det oplæg, som Stockholm-konferencen og senere andre FN-konferencer har givet udtryk for,

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ib Nørhnd* (DKP) til miljøministeren:

„Kan ministegen godkende, at A/S Dansk Sojakagefabrik har fået lejlighed til at tilsidesætte påbud fra Københavns magistrats 2. afdeling, 6. august 1975, om inden 6 måneder at indstille sundhedsfarlig kviksølvforurening på Islands Brygge?“
(Spm. nr. 501).

Skriftlig begrundelse.

Sojakagefabrikken på Islands Brygge har længe været kilde til sundhedsfarlig forurening.

I dokumenteret klage fra beboerne, som bekræftedes af rapport fra statens levnedsmiddelinstitut 28. juli 1975, konstateredes, at der fra fabrikkens klorokalianlæg, der arbejder med kviksølvkatoder, udgår en kviksølvforurening på 150-200 kg pr. år. Den er i særdeleshed konstateret ved forgiftning af grønsager dyrket i haveforeningen „Bryggen“ og andre haveforeninger, og som i rapporten betegnes som uegnet til konsum.

Med motivering heri udtalte Københavns magistrats 2. afdeling 6. august 1975 i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 44 påbud om, at fabrikken „inden 6 måneder skulle begrænse forureningen af luften med kviksølv således, at ingen person via grønsagskonsum modtager en kviksølv mængde . . . på mere end 0.02 mg/uge“. I samme skri-